

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év június hó 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A nyereségvágyból, több emberen elkövetett emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. év szeptember hó 1. napján kelt 34.B.173/2014/31. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt bűncselekményeket

- emberölés büntette kísérletének (Btk.160.§ (1) és (2) bekezdés b.) és f.) pontja)
- rablás büntettének (Btk.365.§ (1) bekezdés a.) pont)

minősíti.

A feltételes szabadságra bocsátás kizárására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 35 (harmincöt) évben határozza meg.

A Budapest II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.III.906/2010/8. számú ítéletével kiszabott 3 (három) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadság megszüntetésére,

a Pesti Központi Kerületi Bíróság 31.Fk.25.370/2008/46. számú ítéletével kiszabott 2 (kettő) év fiatakorúak börtönbüntetése és

a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 7.B.2013/2011/8. számú ítéletével kiszabott 1 (egy) év 4 (négy) hónap fiatakorúak fogházbüntetése végrehajtásának elrendelését mellőzi.

A vádlottal szemben 69.439.- (hatvankilencezer-négyszázharminckilenc) forint összegre vagyonekobzást rendel el.

A sértett által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

A vádlottat helyesen 6.700.122.- (hatmillió-hétszázezer-egyszázhuszonkettő) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 27.200.- (huszonhétezer-kettőszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2014. szeptember hó 1. napján kihirdetett 34.B.173/2014/31. számú ítéletével a **vádlott** bűnösségét 1 rb. emberölés büntettének kísérletében (1978. évi IV. törvény 166.§ (1) és (2) bekezdés b) és f) pont) és 1 rb. rablás büntettében (1978. évi IV. törvény 321.§ (1) bekezdés) állapította meg, ezért halmazati büntetésül, mint visszaesőt, a rablási cselekmény vonatkozásában, mint különös visszaesőt életfogytig tartó fegyházbüntetésre, és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztésbe. A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.III.906/2010/8. számú ítéletével kiszabott 3 év 6 hónap szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 31.Fk.25.370/2008/46. számú ítéletével kiszabott, korábban 4 évi próbaidőre felfüggesztett 2 év fiatakorúak börtönbüntetés, valamint a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 7.B.2013/2011/8. számú, korábban végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett 1 év 4 hónap fiatakorúak fogházbüntetés végrehajtását elrendelte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése miatt jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.844/2014/3. számú átiratával a védelmi perorvoslatokat megalapozatlannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bűnügyben releváns bizonyítékokat széles körben megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen értékelve - a vádlott védekezésével szemben - állapította meg a tényállást.

A tényállás első része a Magyar Nemzeti Bank hivatalos elektronikus devizaárfolyam nyilvántartása alapján annyiban pontosítandó, hogy a sértettől eltulajdonított 100 kanadai dollár elkövetéskori értéke 21.939 forint volt, így a vádlott erőszakos készpénz elvétele folytán összesen 24.439 forint értékhez jutott, amelyet magára költött. E kiegészítéssel az ítéleti történeti tényállást minden tekintetben megalapozottnak, felülbírálatra alkalmasnak tartotta. Álláspontja szerint az eljáró bíróság indokolási kötelezettségének is kellő terjedelemben eleget tett, mely nem ellentétes a logika szabályaival. A rögzített tényállás alapján a bíróság okszerűen következtetett a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, azon keresztül szándékára, célzatára, valamint bűnösségére nézve.

A jogi minősítés rögzítésekor a törvényszék helyesen ismerte fel, hogy a vádlottra nézve az elbíráláskori 2012. évi C. törvény rendelkezései összességükben nem eredményeznek enyhébb

szankcionálást, így alappal alkalmazta eljárásában az elkövetéskori büntető kódex, az 1978. évi IV. törvény szerinti minősítéseket. A minősítések körében kifejtett bírói álláspontot - figyelemmel a 3/2013. BJE szerint irányadó bírói gyakorlatra is - osztotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette a vádlott visszaesői, az erőszakos vagyon elleni büntett tekintetében pedig különös visszaesői minőségét, mert azok az 1978. évi IV. törvény 137.§ 14. és 15. pontja szerinti feltételei együtt állnak. A vádlott bűnösségét vitató és felmentést célzó vádlotti, illetve védői fellebbezések a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma folytán nem vezethetnek eredményre.

Az ügyészi álláspont szerint a büntetés kiszabás keretében a törvényszék a vádlott javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket megvizsgálta, és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a fiatal felnőttkor ellenére számos alkalommal elítélt erőszakos bűnismétlő vádlottal szemben a törvény szigorának alkalmazásával tényleges életfogytig tartó fegyházbüntetést szabott ki. Helyesen ismerte fel, hogy a vádlottat az elkövetéskori büntető kódex 47/A.§ (1) bekezdésre alapítottnan a feltételes szabadság bocsátás lehetőségéből ki kell zárni, mert arra érdemtelen. A visszaesőként, illetve különös visszaesőként nyolcadik alkalommal is a törvénnyel összeütközésbe került többes minősülésű élet elleni bűncselekményt erőszakos vagyon elleni büntetssel együtt elkövető vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség olyan kiemelt fokú, hogy a rendkívüli tárgyi súlyú büntetési mellét a normakövető állampolgárok személyi és vagyonbiztonságának érdekében a feltételes szabadságra bocsátás ideje alatt, illetve korábbi próbaidőre végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetésének hatálya alatt bűnismétlő vádlottat véglegesen izolálni kell a társadalomból. Helyes a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása és annak tartama is. A vádlott a nyomozás során ténybeli beismerő vallomást tett, utóbb védekezésével ezt cáfolta, megbánást nem tanúsított, ezért büntetése enyhítésére nem látott lehetőséget. Az ítélet járulékos rendelkezéseit többnyire törvényesnek találta. Észlelte, hogy a sértett joghatályos polgári jogi igényt terjesztett elő, melyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, e magánfélnek összesen 24.439 forint polgári jogi igénye elbírálása elmaradt, amelyet a fellebbviteli eljárásban pótolni szükséges. Ugyanakkor a vádlott által eltulajdonított, a 2. tényállási ponthoz kapcsolódó 40.000 forint, illetve a 3. tényálláshoz fűződő jogtalanul elvett 5.400 forint összeghez kapcsolódóan magánfél fellépésére a büntetőeljárásban nem került sor, ezért a 69. számú BK vélemény szerint irányadó bírói gyakorlatra is figyelemmel ezen összegeket a vádlottól az 1978. évi IV. törvény 77/B.§ (1) bekezdés a) pontja alapján

vagyonelkobzás alkalmazásával el kell vonni, mely nem ütközik a súlyosítási tilalomba. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen részt kíván venni. Indítványozta a tényállás pontosítását, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását a sértett magánfél polgári jogi igényének elbírálásával, 45.400 forint összegre vagyonelkobzás alkalmazásával, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletet helybenhagyását kérte.

A vádlott az ítéletábrához eljuttatott beadványaiban alapvetően a nyomozati és bírósági eljárás hibáit valamint a bizonyítékokat elemezte, azok helyes értékelésével felmentését kérte.

Sérelmezte igazoltatása és elfogása körülményeit, véleménye szerint bántalmazással, fenyegetéssel vették rá vallomása megtételére. Védője 25 perccel később érkezett gyanúsított kihallgatására illuminált állapotban. A kirendelt védő korábban a nyomozó hatósággal állt munkakapcsolatban, a nyomozók oldalán jeleskedett, melyet nem is mert szóvá tenni. A házkutatást nem a jelenlétében tartották, a ... utcai lakásban **tanú1** sógornője, **személy1** adta át a tárgyait, akivel haragos viszonyban van. A felismerésre bemutatás is szabálytalan volt, a fényképtáblán bemutatott személyek eltérnek a Be.122.§ (3) bekezdésében megkövetelt feltételektől, két sértett együtt volt jelen. A helyszíni kihallgatáson a cselekmények helyszínét kizárólag azért tudta bemutatni, mert ő,

és barátnője is Békásmegyeren lakott, ott járt iskolába, ismerte az utcákat. Többször indítványozta poligráfus vizsgálat elvégzését, melynek a hatóság nem tett eleget. A nyomozók bizonyítékokat is kreáltak ellene, állítólagosan a ... u. 3. szám alatti liftben sniccer penge darabokat találtak, amely kizárt. **tanú1** vallomása az volt, hogy közvetlenül az események után megtalálta **sértett2** sapkáját, más a liftben nem volt. A nyomozók adatgyűjtés során beszéltek barátnője sógornőjével, **személy1-gyel**, aki a grafikai rajz- és a térfigyelő kamera felvétele alapján őt felismerte. **személy1t** a nyomozók **személy2ként** nevesítették a jelentésben. A valóságban **tanú1** édesanyját hívták így, aki rég halott, egy szellemmel ismertették fel. **személy1** nyilatkozatát a bosszú vezérelte, mert helytelenítette **tanú1gyel** folytatott kapcsolatát.

Az eljáró nyomozókon kívül dr. Szebeni László bíró és dr. Pappné dr. Jenei Andrea ügyész is elfogult volt, több alkalommal „forgatták meg” a tanúkat. Észrevételeit követően a bíró rávezette a tanút, hogy vallomását hogyan kell másféleképpen megtenni, nem pártatlanul tette fel a kérdéseket. Előre vetítette a tárgyaláson, hogy az ügyön nincs mit tárgyalni, mely az ártatlanság vélelmét sérti. A bírósági jegyzőkönyveket később kapta meg, hiába kérte a tárgyalás elnapolását, a törvényszék azt nem tartotta szükségesnek, ezért védekezési joga is sérült.

Elemezte a bizonyítékokat, álláspontja szerint a bíróság azokat helytelenül mérlegelte. A **tanú1** vallomása alapulvétele az kellett volna megállapítani, hogy nem lehetett a **sértett2** sérelmére elkövetett cselekmény elkövetője, mert barátnőjével Budakalászon találkozott röviddel az eset után. Amennyiben ő lett volna az elkövető, nem érhetett volna a találkozó helyszínére. Mindezt a beszerzett cellainformáció is alátámasztja véleménye szerint.

Dr. Juhász Krisztina elmeorvos szakértő vélemény elfogadhatatlan. A szakértő közölte vele, köteles elmondani, ami a nyomozati vallomásában szerepel, ő pedig nem tudta, hogy erre nem köteles.

Felhívta a figyelmet a nyomozati iratok 623. oldalán található szakvéleményre, mely szerint az ujj- és tenyérlenyomat nem tőle származik. Három cipőjét és összes ruházatát lefoglalták, a szakvélemény szerint egyik sem hozható összefüggésbe a bűncselekményekkel. A ... szám alatti helyszínen rögzített mintából származó DNS kreált bizonyíték a késpengékkal együtt. A nyomozás során tőle levett 15-20 csepp vér elégséges volt a bizonyíték kreáláshoz, mely a hatóság részéről hivatali visszaélés büntette.

Előadta, hogy bűncselekményeket nem követett el, szabadulása után munkát vállalt, a jövőre vonatkozó tervei voltak, törvénnytisztelő életmódot kívánt folytatni. Az ítéletétől a szabálytalanságok orvoslását és teljes felmentését kérte.

A védő perbeszédében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan, mert a bizonyítékok köréből az előállítás utáni gyanúsított kihallgatásáról valamint az azt követő helyszíni kihallgatásról felvett jegyzőkönyvet ki kell rekeszteni, mint törvényellenesen beszerzett bizonyítási eszközt. A védőt a nyomozó hatóság kirendelte, értesítette a kihallgatásról, ennek ellenére a gyanúsított kihallgatását a védő jelenléte nélkül megkezdte, mellyel a védelemhez való jog csorbult. A terhelt nem tudta a védő nélkül a helyes taktikát megválasztani, a védő nem tudta kioktatni a terheltet jogaira. Kétségtelen tény, hogy a védő 25 perc múltán megjelent, konzultált a terhelttel, aki a beismerő vallomását folytatta, mely nem annulálja a korábbi szabálysértést. Hivatkozott arra is, hogy a szakértői bizonyítás sem volt teljes, mert az elmeszakértői vélemény nem foglalkozott azzal, hogy a vádlottat az OPNI-ban is kezelték. A szakvélemény által is rögzített személyiségjegyek alapján a bíróság részéről a bizonyítás továbbvitele lett volna szükséges. Bár a vádlott az eljárás elsőfokú szakaszában kifejezetten megtiltotta számára, hogy az elmeszakértői vélemény megállapításait kétségbe vonja, az e körben megállapított tényeket megalapozatlannak tartotta. Figyelemmel arra, hogy az első gyanúsított és a helyszíni kihallgatásról

felvett jegyzőkönyv a bizonyítékok köréből kiesik és az elmeszakértői bizonyítás sem volt teljes körű, az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, a törvényszék új eljárásra utasítását kérte. Másodlagosan a korlátozottan felhasználható bizonyítékok alapján a vádlott felmentését látta indokoltnak. Harmadlagosan foglalkozott a bűncselekmény minősítésével, véleménye szerint a **sértett²** sértett sérelmére elkövetett cselekmény esetében a vádlott szándéka még eshetőlegesen sem irányult az élet kioltására, a bántalmazást abbahagyta, amely nem a sértett védekezésének volt köszönhető. A büntetés kiszabás körében ezen körülmény nagy nyomatékka történő értékelését kérte, ugyanígy a legsúlyosabb bűncselekmény kísérleti szakban rekedését, valamint a terhelt 22 éves életkorát. Mindezek alapján az elkövetéskori törvény figyelembevételével lényegesen enyhébb büntetés kiszabására látott lehetőséget. Indítványozta, hogy az ítélőtábla ne alkalmazzon ténylegesen életfogytig tartó szabadságvesztést, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a törvényi minimumban jelölje meg.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője perbeszédében reflektált a védői perbeszéd keretében elhangzottakra, álláspontja szerint nem történt olyan szintű törvénysértés, amely miatt a védő által jelzett bizonyítékokat a törvényes bizonyítékok köréből ki kellene rekeszteni. Egyetértett az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással az átiratban jelzett módosítással, a minősítést a védői kifogás ellenére törvényesnek tartotta. Foglalkozott az elkövetéskori és elbíráláskori törvény összevetésével, továbbra is úgy értékelte, hogy az elbíráláskori törvény rendelkezései nem kedvezőbbek. Az életfogytig tartó szabadságvesztést a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kizárásával arányos büntetésnek tartotta. Az írásbeli átiratban foglaltakat minden tekintetben fenntartotta.

A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy korábbi fogvatartása és jelen előzetes letartóztatása alatt fegyelmi eljárás ellene agresszivitás miatt nem indult. A felügyelettel szemben tisztelettudó, konfliktusai nincsenek. Korábbi bűncselekményei sem voltak erőszakosak. Az ügyészi perbeszéd azon részét, hogy el kell zárni a civil élettől, tarthatatlannak tartotta, hivatkozott arra, hogy vele szemben csak egy további eljárás van folyamatban. Börtönkörülményei nehezítettségét is sérelmezte.

A Fővárosi Ítélőtábla a védelmi perorvoslatok folytán a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel támadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárás lefolytatása során az eljárási szabályokat nagyobb részben megtartotta. Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott első kihallgatása alkalmával elmulasztotta kioktatását arra vonatkozóan, hogy védekezési szabadsága nem terjed ki arra, hogy más bűncselekmény elkövetésével hamisan vádoljon (Be. 117.§ (4) bekezdés), ugyanakkor utóbb, amikor a vádlott nyilatkozatai során több alkalommal ilyen tartalmú kijelentéseket tett, a 25. számú jegyzőkönyvben e körben pótlólag figyelmeztette.

Észlelte a másodfokú bíróság azt is, hogy a vádlott elmeállapotára véleményt adó szakértők közül a törvényszék a tárgyalásra kizárólag dr. Juhász Krisztinát idézte meg, akit a Be.110.§ (1) bekezdésében írt hamis szakvélemény adás következményeire történő figyelmeztetés helyett tévesen a szakértői esküjére figyelmeztetett, mely azonban nem minősül olyan súlyú eljárási szabálysértésnek, amely a szakértői vélemény kirekesztését eredményezhetné.

A Kúria a Kúriai Döntésekben megjelentetett 2013/4. szám alatti határozatában (Bfv.III.407/2012) kifejtette, hogy az a körülmény, hogy az igazságügyi orvos-szakértői véleményt betérjesztő szakértői páros egyik tagja a tárgyaláson nem kerül meghallgatásra, a szakvélemény bizonyítékkénti felhasználhatóságát nem zárja ki. A két szakértőnek a vizsgálódás során, majd a szakvélemény megalkotásában kell együttesen eljárni, az ezt követő időszakra azonban a törvény ilyen feltételt

már nem szab. A szakvélemény elkészültét követően bizonyítékul már a szakvélemény szolgál, s annak felhasználhatóságát, bizonyító erejét nem érinti, hogy azt utóbb dr. Juhász Krisztina egy személyben tartotta azt fenn (azon semmilyen tekintetben nem változtatott), a kérdésekre egyedül válaszolt, új, a vádlott elmeállapotát érintő szakkérdésben nem nyilatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást teljes körben lefolytatta, fel sem vetődik az igazságügyi orvosszakértői vélemény kiegészítésének szükségessége, az abban szereplő adatok alapján a védő által előadottakat nem fognak helyt. A szakértők egyértelműen foglaltak állást tekintetben, hogy bár a vádlott diszharmonikus személyiség szerkezetű, szociopátiás életvezetésű, antiszociális személyiség, hetero- és autoagresszióra való készíttetéssel kriminális cselekményekre, pszudológára és manipulatív attitűdre való hajlammal, személyiségzavara nem éri el a kóros elmeállapot szintjét, függőségben nem szenved. A bizonyítást e körben nem lett volna szükséges kiegészíteni a védői érveléssel ellentétben.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás néhány kivételtől eltekintve teljes, az iratok tartalmának megfelelő és téves logikai következtetést sem tartalmaz.

A vádlott előéletére vonatkozó személyi rész a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítvány tartalma alapján azzal egészítendő ki, hogy a vádlottal szemben további eljárások folynak:

- a Budapesti I. és XII. Kerületi Ügyészség a 2008. július hó 23. napján kelt BFK.2636/2008. számú vádiratával lopás vétsége és készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége miatt emelt vádat.

- a Budapesti I. és XII. Kerületi Ügyészség a 2009. szeptember hó 23. napján kelt BFK.5827/2007. számú vádiratával csekély mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt emelt vádat a 2007. október hó 27. napján elkövetett cselekmény miatt.

A Budapesti I. és XII. Kerületi Ügyészség a 2013. augusztus hó 13. napján BFK.1288/2012. számú vádiratával emelt vádat kerítés büntette miatt, mely cselekmény elkövetési ideje 2007. július hó 30. napja.

A történeti tényállást illetően az első tényállási pontban rögzítetteket a másodfokú bíróság a 3. oldal utolsó bekezdésében azzal egészíti ki, hogy a sértett táskájában lévő 100 kanadai dollár elkövetéskori értéke 21.939 forint volt (Magyar Nemzeti Bank hivatalos elektronikus deviza árfolyama alapján).

E kiegészítésekkel a tényállás teljes, az a másodfokú felülbírálat alapját képezte a Be. 352.§ (2) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a védő azon érvelésével, hogy a bizonyítékok köréből az előállítást követő gyanúsított kihallgatásról és azt követő helyszíni kihallgatásról felvett jegyzőkönyvet, mint törvénytelenül beszerzett bizonyítási eszközökből származó tényeket ki kellene rekeszteni. A vádlott első gyanúsított kihallgatására 2012. december hó 11. napján 18 óra 45 perckor került sor ... r.szds által. A gyanúsított a megalapozott gyanú közlése után panaszt nem tett, úgy nyilatkozott, hogy vallomást kíván tenni, dr. ... védő kirendelését elfogadta. Személyes adatainak közlése után nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy egy ház liftjében egy nőtől elkérte a

táskáját, aki nem ellenkezett, azt átadta, semmilyen módon nem bántalmazta. A ... utcai cselekményről pedig azt vallotta, hogy a liftbe beszálló nőnek annyit mondott, hogy a táskáját kéri, de nem adta, megpróbálta elvenni, a nő sikítani kezdett, a lift elindult, a nő pofon vágta, amelytől elborult az agya, a táskát ráncigálta, ütlegelni kezdte a nőt, de nem emlékszik, mit csinált pontosan. A kihallgatás ezen szakaszában 19 óra 10 perckor (1891. oldal utolsó bekezdés) megérkezett dr. ... védő, a kihallgató a gyanúsított kihallgatását 10 percre felfüggesztette, az ügyvéd és a gyanúsított beszélt egymással. Ezt követően a **vádlott** folytatta beismerő vallomását, érdemi nyilatkozatot tett valamennyi cselekményével kapcsolatosan, a kihallgatás védő jelenlétében 22 óra 15 percig tartott. Következő gyanúsított kihallgatása alkalmával 2013. január hó 4. napján védő jelenlétében vallomást kívánt tenni, korábbi nyilatkozatait minden tekintetben fenntartotta, szembesítéseken nem kívánt részt venni. 2013. április hó 16. napján ugyancsak védője jelenlétében vallomást tett, korábbi nyilatkozatát módosította tekintetben, hogy az ... utca 21. szám alatti cselekmény nem a lift előtt, hanem a liftben történt. Végül utolsó kihallgatása alkalmával 2013. június hó 6. napján ugyancsak védője jelenlétében a korábban előadottakat maradéktalanul fenntartotta, azt kiegészíteni nem kívánta. Az elmeorvos-szakértői vélemény elébe tárása után arra észrevétele nem volt.

Az 1919. oldalra befűzött helyszíni gyanúsított kihallgatásról készült jegyzőkönyv - mely 2012. december hó 11. napján 23 óra 50 perckor, az első gyanúsított kihallgatását követően került felvételre dr. ... védő jelenlétében - tartalmazza az ott elhangzott figyelmeztetéseket, illetőleg szó szerinti leíratban a DVD-n is rögzített eseményeket, melyből megállapítható, hogy az törvényesen zajlott, a hatóság jelenlévő tagjai a vádlottra semmilyen pressziót nem gyakoroltak, a vádlott mutatta meg az elkövetés és az iratok, számára értéket nem képviselő dolgok eldobásának helyszíneit.

A másodfokú bíróság a vádlott és védő érvelésével szemben megállapította, hogy nem történt olyan eljárási szabálysértés a nyomozás során, amely miatt a fenti bizonyítási eszközökből nyerhető bizonyítékok ne lennének törvényesen felhasználhatóak. A terhelt részére a kihallgatást megelőzően a védő kirendelése megtörtént, a gyanúsított kihallgatásról értesítése szabályszerű volt, és 25 perc késéssel ugyan, de megjelent, a gyanúsítottal konzultált, majd ezt követően került felvételre azon vallomás, amely a büntetőjogi felelősség megállapításának alapjául szolgált. Nem mellékes, hogy a védő jelenléte nélkül elmondottakat utóbb sem vitatta, folytatólagos gyanúsított kihallgatása alkalmával azt következetesen fenntartotta. A védő megjelenését megelőzően két rablási cselekményt ismert el, a súlyosabb minősítést megalapozó előadásait minden alkalommal védő jelenlétében tette. A terhelt figyelmeztetése a Be.179.§ (3) bekezdésében írt jogaira megtörtént, azt megértette, tudomásul vette, élhetett volna a hallgatás jogával.

A védő eljárási jelenléte a kihallgatáson nem kötelező, a Be. szabályai különbséget tesznek a védő kötelező eljárási részvételének és eljárási cselekményeken jelenlétének biztosítása között. A hatóság tagjainak fenyegetéseire, kötelességszegő magatartására sem az iratokban, sem a megtekintett DVD felvételen nem merült fel adat, ezért a vádlott ezen hivatkozása sem fog helyt, csakúgy, mint a védővel kapcsolatban általa felhozottak sem. A védő az értesítését követően a gyanúsított kihallgatásán megjelent, az igen késői helyszíni kihallgatáson is részt vett, csakúgy, mint a további terhelt kihallgatásokon. A védői funkció ellátásával kapcsolatban semmilyen aggály nem vetődik fel. Az Alkotmánybíróságnak a védői értesítéssel és jelenléttel kapcsolatos határozatában kifejtettek a védő folyamatos jelenlétére tekintettel jelen esetre nem vonatkoztathatók. A terhelt védelemhez való joga nem hogy csorbult, hanem kiteljesedett az eljárás során.

Az okirati bizonyítékokból megállapíthatóan a vádlott elfogására (nyomozati iratok 1781. oldalán fellelhető jelentés) 2012. december hó 11. napján 12 órakor került sor. A jelentés

tartalma szerint adat merült fel arra vonatkozóan, hogy a vádlott ... szám előtt tartózkodik, ahol felismerték, igazoltatták, és megállapították, hogy azonos a bűncselekménnyel gyanúsítható személlyel. Elszámoltatás után előállították, az intézkedést ... r.alezredes jogszerűnek és szakszerűnek minősítette, ezt követően került sor őrizetbe vételére. A vádlott bántalmazására, fenyegetésére utaló adat az eljárás során nem merült fel.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott a hatóság tagjaival és védővel kapcsolatos kifogásait az eljárás nyomozati szakaszában nem említette, azokra kizárólag a bírósági szakaszban tért ki.

A házkutatás vádlott távollétében történt megtartása nem sérti a Be.149.§(4) bekezdésében írtakat, a törvény szövege szerint azt rendszerint az érintett jelenlétében kell lefolytatni, az attól történő eltérés tehát lehetséges. Az eljárás megfelel a Be. 149.§ (5) bekezdésében írtaknak is.

A megtartott felismerésre bemutatások szabályosak voltak, a fényképtablókon látható személyekkel kapcsolatban a Be.122.§ (3) bekezdésében írtak megvalósultak, a vádlott aggályai az iratok tartalma alapján nem igazolhatók. A felismerésre bemutatás során a sértett és **sértett2** valóban együttesen voltak jelen, ugyanakkor a 31. számú tárgyalási jegyzőkönyv 13.-14. oldalán a sértett a tanács elnöke és az ügyész kérdéseire nyilatkozott, vallomása szerint őt senki nem befolyásolta, **sértett2vel** ekörben nem egyeztettek. A **sértett2** a 20. számú jegyzőkönyv 5. oldalán rögzítetten úgy nyilatkozott, hogy a cselekményhez köthetően ismerte fel a vádlottat, a tárgyalóteremben is ráismert.

A poligráfós vizsgálat elmaradása eljárási hibaként nem értékelhető. A poligráf a nyomozást orientálja, a terhelt beismerésére tekintettel azt a nyomozóhatóság nyilván sürgősszerűnek ítélte. A Fővárosi Ítéltábla Büntető Kollégiumának 5/2014.(IX.29.) BK véleménye alapján a poligráfós vizsgálat eredménye nem minősül bizonyítási eszköznek, így azt a bíróság a bizonyítékok között sem értékelheti.

Nem merült fel arra vonatkozó adat sem, hogy a ... utcai ház liftjében a nyomozók bizonyítékot kreáltak volna. **tanú1** úgy nyilatkozott, hogy miután a **sértett2** sapkáját megtalálta, azt rögtön visszavitte neki, a liftet nem vizsgálta át, így nem zárható ki, hogy az azt követően sorra kerülő helyszíni szemle során a nyomozók sniccer penge darabot találtak. Az ezzel kapcsolatban az ítélet 21. oldal 4. bekezdésében kifejtettek helytállóak. A ... szám alatt fellelt mintával kapcsolatos DNS kreáltságára vonatkozóan tett vádlotti előadás ugyancsak megalapozatlan.

A vádlott által kifogásolt rendőri jelentés (nyomozati iratok 1777. oldal) azt rögzíti, hogy a térfigyelő kamerák által a vélt elkövetőről készült fényképfelvételt és grafikai rajzot bemutatták a V. emelet 52. szám alatt lakó **személy2** és **személy3**, akik elmondták, hogy tudomással bírnak a cselekményről, mert szomszédjuk hozzájuk csöngetett be segítséget kérni. A bemutatott grafikai rajz- és kamerafelvétel alapján **személy2** izgatott lett, és számot adott arról, hogy férje húgának, **tanú1nek** ... nevű barátjára hasonlít, aki zűrös alak és nem örülnek a barátságának. Aznap este járt náluk, ruházata megegyezett a kamerafelvételen láthatóval.

A vádlott általi azon felvetés, miszerint **tanú1** édesapját és édesanyját hívták **személy2** és **személy3**, akik korábban meghaltak, a jelentés valóságtartalmát nem teszi kétségesé. A nyilatkozatot adó személy behatárolható, őt **személy1**ként **vádlt** meg is nevezte. Figyelemmel arra, hogy **személy1** a vádlott elfogását megelőző adatgyűjtés során nyilatkozott a jelentésben foglalt tartalommal, a vádlott Be. szabályai szerinti felismerésre bemutatás során pedig a sértettek ismerték őt fel, semmilyen jelentősége nincs annak a ténynek, hogy **személy1** örült-e a **tanú1**gyel folytatott kapcsolatának, elfogult-e a vádlottal kapcsolatban.

Nem merült fel adat az elsőfokú bíróság tanács elnöke és az ügyész elfogultságára sem, a vádlott az eljárás során eljárási jogait gyakorolhatta, észrevételeket tett, védekezéshez való joga a másodfokú bíróság megítélése szerint nem csorbult. Nem igazolható azon terhelti állítás sem, hogy dr. Juhász Krisztina elmeszakértő arra vette volna rá, hogy mondja el a nyomozati vallomásában foglaltakat, a szakvéleményben rögzítettek a vádlott spontán előadását tartalmazzák. Az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet 14. számú módszertani levele szerint az explorációnak ki kell terjednie arra, hogy a vizsgált személy miként ismerteti bűncselekményét, azt miként értékeli. Mindebből a szakértő arra következtet, hogy a cselekmény motivált volt-e, a motiváció nem volt-e kóros pszichés tünetek által meghatározott. A vallomást a szakértő elemzi azon szempontból is, hogy a vizsgált személy fel tudja-e mérni cselekménye következményeit, az esetleges nyilatkozatai közötti eltérések kapcsán pszichológiai eltérések fellelhetők-e vagy az ellentétek a célszerű védekezés összetevői. Nyilvánvaló ugyanakkor, hogy a terhelt által itt elmondottak a törvényi figyelmeztetések hiányában bizonyítékként nem használhatók fel.

Nem értett egyet a vádlott érvelésével a Fővárosi Ítéltábla a bizonyítékok mérlegelését illetően sem. A bizonyítékokat a Fővárosi Törvényszék irathűen rögzítette, egymással összevetette és logikai hiba nélkül értékelte. Az a körülmény, hogy a vádlottól lefoglalt három cipő nyoma, illetőleg a tőle lefoglalt ruházat nem volt összefüggésbe hozható a bűncselekményekkel, felmentést nem alapoz meg. A cellainformációk az ítéletben helyesen rögzítettek szerint a vádlott bűnösségét támasztották alá, nem pedig az ártatlanságát bizonyították. Az a körülmény, hogy adott helyszínen a vádlott tenyér vagy ujjlenyomata nem volt fellelhető, beazonosítható, önmagában felmentést nem eredményezhet. A bizonyítékok zárt logikai láncolatot alkotnak, a másként történés lehetősége valamennyi cselekmény vonatkozásában kizárt. A Fővárosi Törvényszék indokolási kötelezettségét teljes körűen teljesítette, amellyel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

Megalapozottan megállapított tényállás mellett a bizonyítékok felülmérlegelése a másodfokú eljárásban kizárt, ezért a vádlott és védő felmentés érdekében bejelentett fellebbezése nem vezethetett eredményre.

A Fővárosi Ítéltábla szemben az ügyészi és védői állásponttal a 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 2.§ (2) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján az elbíráláskor hatályos

büntetőtörvényt alkalmazta a lentebb kifejtett indok alapján, mert az a vádlottra kedvezőbb, szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával. A vádlott terhén megállapított súlyosabb élet elleni bűncselekmény az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 166.§ (2) bekezdése szerint 10-20 évig, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő. Az 1978. évi IV. tv. szerint ha a bíróság a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét nem zárja ki (47/A.§ (1) és (2) bekezdés) annak legkorábbi időpontját, el nem évülő bűncselekménynél (33.§ (2) bekezdés c) pont, a minősített emberölés ilyenek minősül) legalább 30 évben határozza meg, felső határt a törvényhozó nem állapított meg.

Az elbíráláskori 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 160.§ (1) és (2) bekezdése szerint minősülő emberölés büntette esetében a cselekmény a korábbi büntető törvénnyel azonosan, 10-20 évig, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel bünteti a súlyosabb cselekményt, azonban kedvezőbb rendelkezése, hogy amennyiben a bíróság a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét nem zárja ki, annak legkorábbi időpontját legalább 25, legfeljebb 40 évben határozza meg (43.§ (1) bekezdés).

A Btk. 44.§ (2) bekezdése szerint az elkövetőt két esetben kell kizárni a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből, amennyiben erőszakos többszörös visszaeső, illetve az (1) bekezdésben felsorolt bűncselekmények valamelyikét bünszervezetben követte el, mely feltételek a vádlott esetében nem adóttak.

Az alapeseti rablás büntette büntetési tétele az elkövetéskori és elbíráláskori törvény szerint azonos. Minderre figyelemmel az ítélet tábla az elbíráláskori Btk. rendelkezéseit találta kedvezőbbnek.

Szemben a védői érveléssel a cselekmények anyagi jogi minősítése törvényes. A védő által **a sértett2** vonatkozásában említett önkéntes cselekmény befejezés tényszerűen nem helytálló a helyesen megállapított tényállás szerint. Nem hagyható figyelmen kívül **sértett2** tanúvallomása és az okirati bizonyítékokon túl a nyomszakértői vélemény sem, (ítélet 21. oldal 1. bekezdése), amely megállapította, hogy a munkavédelmi sisak felületén a kb. 20 cm-es felületi sérülést éles eszközzel hozták létre. Helyes azon törvényszék általi következtetés, hogy a sisak gyakorlatilag felfogta az egyik szúrást, amikor a sisakot a sértett védekezésképpen maga elé tartotta. A nyomszakértők a sértett fején lévő sapkán is rögzítettek metszett, vágott sérülést, illetve a sálon, amely a szatyorban volt a sisakkal együtt, ugyancsak szúrt, vágott jellegű anyagfolytonosság megszakadás volt észlelhető.

A minősítést kizárólag az új Btk. alkalmazására figyelemmel kellett módosítani, ezért a Fővárosi Ítélet tábla a vádlott cselekményét emberölés büntette (Btk.160.§ (1) és (2) bekezdés b) és f) pontja) Btk. 10.§ (1) bekezdés szerinti kísérletének és rablás büntetettének (Btk.365.§ (1) bekezdés a) pont) minősítette.

Nem értett egyet ugyanakkor a másodfokú bíróság a törvényszék azon indokolásával (ítélet 25. oldal utolsó bekezdés), hogy **a vádlott** az ölési cselekményeit egyenes szándékkal valósította volna meg. Magatartásából éppen az eshetőleges szándékokra kell következtetést vonni. A vádlott **a sértett2** és **a sértett3** halálát nem kívánta, hanem abba belenyugodva cselekedett. Célja a sértettek értékeinek megszerzése volt mindenáron, az elkövetés körülményeire, módjára, az alkalmazott eszközre figyelemmel az életük elvételebe

is belenyugodva. A nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette eshetőleges szándékkal is elkövethető cselekmény.

A büntetés kiszabás körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyobb részben feltárta. Tovább enyhít a vádlott nyomozati szakban tett beismerő vallomása abban az esetben is, ha azt később visszavonta. Enyhítő körülmény az eshetőleges szándékkal történő elkövetés a súlyosabb megítélésű bűncselekmény vonatkozásában.

A súlyosító körülmények köréből a másodfokú bíróság mellőzte a hasonló jellegű cselekmények rendkívüli elszaporodottságát, mert arra statisztikai adat nincs, és köztudomású ténynek sem tekinthető.

Egyetértett az ítélet tábla azon elsőbírői indokolással a védői állásponttal szemben, hogy a súlyosabb cselekmény kísérleti szakban maradásának súlya csekélyebb.

A kiegészített, módosított bűnösségi körülmények értékelésével az ítélet tábla úgy látta, hogy a vádlottal szemben szükség van a törvény szigorának alkalmazására, ugyanakkor a feltételes szabadságból történő kizárása a törvényszék által adott indokolással (ítélet 27. oldal 6. bekezdés) nem indokolt.

A vádlott kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményeket követett el, egy sértett életét eshetőlegesen szándékkal kioltva elvette, egy másik sértett esetében az eredmény a korábban kifejtettek értelmében a sértett eredményes védekezésének köszönhetően maradt el, ezen kívül terhére róható egy erőszakos vagyon elleni cselekmény is.

A büntetés kiszabása során nem hagyható figyelmen kívül, hogy korábbi szabadságvesztés büntetéséből szabadulása után egy hónap két nappal, feltételes szabadság tartama alatt, két felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje tartama alatt követte el cselekményeit. Visszaesőnek illetőleg különös visszaesőnek minősül fiatal felnőtt kort alig meghaladó kora ellenére, korábban is többször volt büntetve, hasonló jellegű cselekmény miatt is. Cselekményeit nem bánta meg, az utolsó szó jogán is kizárólag saját börtönkörülményeivel foglalkozott, a megbánás legcsekélyebb jelét sem mutatta. Cselekményeit éjszakai órában, védtelen nők sérelmére követte el, gátlástalanul, útonálló módon.

Esetében az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása indokolt, ugyanakkor a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés enyhítésére a feltételes szabadságra bocsáthatóság megállapításával a másodfokú bíróság lehetőséget látott a Btk.42.§ (1) bekezdése figyelemmel, a Btk. 43.§ (1) bekezdése alapján annak tartalmát 35 évben állapította meg. A védő által indítványozott minimum tartam megállapítására a Fővárosi Ítéltábla a cselekmény jellegére, a vádlott előéletére és személyiségére figyelemmel nem látott lehetőséget.

Az életfogytig tartó szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk.41.§ (2) bekezdése alapján fegyház.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása a Btk.61.§-a alapján törvényes, annak leghosszabb tartamban, 10 évben történő meghatározása a Btk.62.§ alapján ugyancsak indokolt.

Egyetértett az ítéltábla a vádlott visszaesői, illetőleg a rablás vonatkozásában különös visszaesői minőségének megállapíthatóságával is a Btk.459.§. 31. és 31.§ a) pontja alkalmazásával.

Nem osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés büntetések végrehajtásának elrendelésével, illetőleg a feltételes szabadság megszüntetésével kapcsolatos rendelkezést illetően. Az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a határozott ideig tartó szabadságvesztés már az 1978. évi IV. törvény 69.§-a alapján sem volt végrehajtható, az elbíráláskori anyagi jogi rendelkezésekkel párhuzamosan alkalmazandó 2013. évi CCXL. törvény 31.§-a ugyanezt a végrehajtást kizáró rendelkezést tartalmazza. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a feltételes szabadság megszüntetésére és a korábbi felfüggesztett szabadságvesztések elrendelésére vonatkozó rendelkezéseit mellőzte.

Nem értett egyet az ügyészi állásponttal a Fővárosi Ítéltábla a sértett által előterjesztett polgári jogi igény elbírálása vonatkozásában. A sértett a nyomozás során 61.000 forint vonatkozásában terjesztette elő polgári jogi igényét, a bíróság előtt (31. számú jegyzőkönyv 8. oldal) ezen nyilatkozatát megerősítette. Az ügyész a tényállásban írt 24.439 forint értékben kérte a polgári jogi igény megítélését. Amennyiben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság elmaradt rendelkezését ekörben pótolta volna, a sértett jogorvoslati jogosultsága csorbát szenvedett volna, ezért a Be.335.§ (1) bekezdése alapján az igény érvényesítését a másodfokú bíróság egyéb törvényes útra utasította.

Osztotta ugyanakkor a fellebbviteli főügyészség álláspontját az ítéltábla a vagyonelkobzás alkalmazásának szükségességét illetően. A Btk.74.§ (1) bekezdése alapján vagyonelkobzást kell

elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Az (5) bekezdés szerint nem rendelhető el vagyonek kobzása arra a vagyona, amely a büntetőeljárás során érvényesített polgári jogi igény fedezetéül szolgál.

Tekintettel arra, hogy a sértett polgári jogi igényét az ítélet tábla egyéb törvényes útra utasította, **a sértett3** örökösei nem terjesztettek elő polgári jogi igényt, illetőleg ilyen **a sértett2** sem élt, a tőlük megszerzett összegek vonatkozásában az ítélet tábla vagyonek kobzást rendelt el.

A bűnjellekkel kapcsolatos rendelkezése a törvényszéknek helytálló.

Észlelte a Fővárosi Ítélet tábla, hogy az elsőfokú ítélet számítási hiba folytán tévesen tartalmazza a vádlott terhén felmerült bűnügyi költség összegét, ezért a számítási hibát javította.

A fent írtakra figyelemmel a Fővárosi Ítélet tábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be.361.§-a szerint nyilvános ülés keretében eljárva a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alapján a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe továbbmenően beszámítani rendelte.

A másodfokú eljárásban a védő közreműködésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése alapján megállapította és azt az államra terhelte a Be.381.§ (2) bekezdése alkalmazásával.

Budapest, 2015. év június hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2014. szeptember hó 1. napján kelt 34.B.173/2014/31. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.381/2014/24. számú ítéletével eszközölt változtatással 2015. június hó 16. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2015. év június hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tiszttviselő